

[Christmas Møller.]

mende en Amtsskattelettelse paa Halvdelen af Amtsskatterne, det medfører for mange Landbrugere Lettelse af samtlige faste Ejendoms-skatter i indeværende Finansaar, og det medfører et Tilskud paa 7 Mill. Kr. til Sognekommunerne, der naturligvis, saaledes som det ærede Medlem Hr. Krag rigtigt har sagt, skal anvendes til Nedsættelse af Skatterne i de paagældende Kommuner.

Man vil saaledes se, at for en lang Række Landmænd betyder denne Overenskomst en Nedsættelse af den faste Ejendomsbeskatning, der oven i Købet kan naa til, at hele Skatten bortfalder for indeværende Finansaar, ja, i visse Tilfælde, at der ydes mere end Skattens Beløb. Og saa er det jo saa heldigt, at vi skal have et Landstingsvalg til Efteraaret og et Folketingsvalg til Foraaret, senest i hvert Fald, som kan skabe et andet Flertal i det høje Ting, hvorved der da kan skabes Mulighed for Gennemførelse af de Krav paa Ejendomsbeskatningens Omraade, som vi har rejst.

Den Ændring, der har fundet Sted i Landbrugskrisehjælpen, har vi i og for sig ikke ønsket, men anset for naturlig og rimelig, naar man ikke uden dette kunde skaffe det tilstrækkelige Beløb; og jeg vil gerne om den Ordning, som er truffet for Sønderjylland, sige, at der i hvert Fald ikke kan være den fjerneste Tvivl om, at efter den Ændring, der har fundet Sted i Forslaget i Dag — jeg mener, det gjaldt allerede i Forvejen, men i hvert Fald saaledes som Forslaget nu foreligger udarbejdet, vil Sønderjylland, hvad der efter mit Skøn ogsaa er rimeligt, faa en større Hjælp end det øvrige Land.

Dernæst gennemføres Statsministerens Forslag om Hjælp til Fiskere, og til dette er der føjet en Hjælp til Ejere af mindre Fragtskibe, hvortil der stilles et Beløb paa 100 000 Kr. til Raadighed. Hvis den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri ikke var gaaet, vilde jeg have sagt til ham — Ministeren er gaaet over i Landstinget, siger den højtærede Formand, men saa vil maaske en af hans Kolleger sige det til ham —, at den højtærede Minister i Udvalget har givet Udtryk for, at der for Laan ydede Udøvere af Sejlskibs erhverv, Fragtskibs erhverv, kunde gives en Henstand paa lignende Maa-de, som Staten paa andre Laaneomraader paatænker at give Henstand, og jeg vilde være taknemmelig, om dette Løfte maatte blive bekræftet af den højtærede Minister her fra Talerstolen.

Medens det ærede Medlem Hr. Olufson som hele Udvalgets Ordfører skildrede

alt dette med taknemmelig Glæde, kom der jo en lidt anden Tone over det ærede Medlems Tale, da han kom til Dækningsreglerne. Man havde næsten Indtryk af ved at høre paa det ærede Medlem Hr. Olufson, og jeg kan sige, jeg havde omtrent den samme Følelse, da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Krag, og jeg ved, at naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen faar Ordet, er han ikke et Haar bedre: at Afgiftsforhøjelsen for Øllet var saa lille og for Kaffen saa stor, og for Benzinen var den 3 Ø., og det gav man gladeligt den anden Part Skylden for. Jeg tror nu, man om hele det Forlig, som her er sluttet, maa sige til samtlige Medlemmer af det høje Ting, at Dækningsreglerne har vi arbejdet os frem til; vi har naturligvis haft forskellige Anskuelser, men i det store og hele synes jeg, at Resultatet er tilfredsstillende, og navnlig synes jeg det, naar jeg ser paa det Forslag, der blev vedtaget ved anden Behandling. Naar jeg tænker paa den direkte Skat, som blev vedtaget den Gang, taget paa 3 Maader, og paa den Form, Forslaget har nu, saa forekommer det mig at være tilfredsstillende.

Med Hensyn til de indirekte Skatter vil jeg gerne sige, at jeg tror, man maa være klar over, at varer denne Krise længe — og jeg tror, man bør være klar over, at Krisen varer længe —, saa kan det ikke nytte, at man bliver ved med at dænge den indenlandske Produktion til med Skatter. Derfor har vi for vort Vedkommende ikke ønsket, at man skulde tage særlig fat paa Øllet, og vi har i hvert Fald ønsket, at det skulde ske under en Form — hvad jeg ogsaa mener, det nu gør —, som var erhvervs-mæssig rigtig for det paagældende Erhverv.

Hvad Chokoladeafgiften angaar, vil jeg gerne sige, at vi kunde naturligvis ud fra vor Opfattelse have ønsket, at denne Afgift ikke var blevet formet som her, men at hele Chokolade- og Sukkervareskatten ændredes til en Toldafgift, men det er maaske noget, vi kan komme til senere.

Med Hensyn til Kaffeskatten tror jeg ikke, jeg røber nogen Hemmelighed fra Udvalget, naar jeg siger, at da vi begyndte at drikke Kaffen, gik det egentlig forbløffende nemt. Det kneb med at komme i Gang; men da man endelig var i Gang, syntes man alligevel, at det, om jeg saa maa sige, var bedre at tage en ordentlig Slurk med det samme; det har man ogsaa gjort, og det tror jeg i og for sig ogsaa er rigtigt.

De andre Toldsatser, her er Tale om, Chokoladetolden, som følger med Chokoladeafgiftens Forhøjelse fra 25 til 33 $\frac{1}{3}$ pCt., skal jeg kun lige omtale og sige, at de ikke